

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 69049-09-16

ניתן ביום 07 דצמבר 2017

המעוררים

1. אלוירה ליפקין פיגר
2. אירינה מוגילב
3. רפאל אימני
4. כמי קליימן

-

המשיבה

כספי-ברבי יעוץ 2004 בע"מ

לפני: השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן איטח, השופטת חני אופק גנדלר
נציג ציבור (עובדים) מר אמיר ירון, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' יודפת הראל בוכריס

בשם המעוררים עו"ד גל מויאל
בשם המשיבה עו"ד יצחק קריטנשטיין ורו"ח אלי ברבי

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (השופטת שרה מאירי ונציגי הציבור גב' דבורה פינקלשטיין ומר אריה רבינוביץ; סע"ש 14-05-20708 ואח') שבו נדחתה תביעת המעוררים לחיוב המשיבה בתשלום הפרשי פיצויי פיטורים.

2. המשיבה היא חברה שבתקופה הרלוונטית לתובענה היתה בבעלות רו"ח עופר כספי ורו"ח אלי ברבי, בחלקים שווים. המעוררים ואחרים הועסקו בחברה. לימים, ביום 20.1.14 או בסמוך לכך, החליט רו"ח ברבי להפסיק את הפעילות המשותפת עם רו"ח כספי ופתח משרד רו"ח נפרד. המעוררים עברו לעבור במשרדו החדש של רו"ח ברבי ועתרו לחייב את המשיבה לשלם להם פיצויי פיטורים. בהמשך מששוחררו לטובתם קרנות הפנסיה, על מרכיב פיצויי הפיטורים שנצבר בהן, צומצמה עתירתם לחיוב המשיבה לשלם לה הפרשי פיצויי פיטורים (כמפורט בעמ' 5 לפרוטוקול הדיון בבית הדין האזורי ש' 12 – 14).

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 69049-09-16

3. הצדדים נחלקו בשאלה האם הנסיבות בהן סיימו המערערים את עבודתם במשיבה מזכות אותם בתשלום פיצויי פיטורים.

4. קודם שנתייחס למחלוקת האמורה נעיר שתי הערות הנוגעות לקביעות העובדתיות של בית הדין האזורי: הראשונה, בכל הנוגע לתצהיריו של רו"ח ברבי שהוגשו מטעם המערערים דעתנו שונה מדעתו של בית הדין האזורי. שכן, מדובר בתצהירי עדות ראשית שהוגשו לתיק ושהמשיבה ויתרה על חקירתו הנגדית של המצהיר. בנסיבות אלה קיים קושי גדול בהתייחסות לתצהיריו של רו"ח ברבי כאל "מוצג" או "נספח". ודאי כך הוא משטענה שכזו לא עלתה מפי המשיבה. אשר למשמעות של הימנעות מחקירה נגדית של מצהיר אין לנו צורך להרחיב את הדיבור; השניה, מטעם המשיבה לא הוגשו ראיות, משהמשיבה בחרה מטעמיה היא למשוך את תצהירי העדות שהגישה. גם אשר להימנעות מהבאת עד אין לנו צורך להרחיב את הדיבור והדברים ידועים.

5. לאחר שבחנו את כלל חומר התיק הגענו למסקנה כי בנסיבות בהן סיימו המערערים את עבודתם במשיבה הם זכאים לפיצויי פיטורים, וזאת מכוחו של סעיף 11 (א) סיפא לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג – 1963, ואלה טעמינו:
לא נסתרו טענת המערערים והאמור בתצהירי רו"ח ברבי כי בימים שבין 7.1.14 ל-20.1.14, הוא יום עבודתם האחרון של המערערים, ניטשו ויכוחים וחילוקי דעות פומביים בין רו"ח כספי ורו"ח ברבי, והועלתה האפשרות לסיום הפעילות המשותפת, תוך שכל אחד מרו"ח מבקש לגייס למשרדו את מי מעובדי המשיבה.
יתר על כן, לא היה חולק כי ביום 20.1.14 מצאו המערערים מכתב מאת רו"ח ברבי ובו נקבע כי השותפות בינו לבין רו"ח כספי הסתיימה וניתנת להם האפשרות לסיום העבודה תוך תשלום פיצויי פיטורים, ולחלופין לעבור למעביד החדש ברצף זכויות תוך הפקדת פיצויי הפיטורים עד למועד סיום העבודה במשיבה. ערים אנו לכך שהמכתבים הנ"ל לא נכתבו על נייר "לוגו" של המשיבה, אולם אין בכך כדי לשלול את תוכנה של ההודעה. ככל שיש לרו"ח כספי טרזניה כנגד המצג שיצר רו"ח ברבי במכתבו כלפי המערערים, הרי שממילא עניין זה יכול להתברר במסגרת הסכסוך שביניהם ואין הוא גורע מזכאותם של המערערים שכלפיהם נוצר המצג.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 69049-09-16

כן לא נסתרה הצהרתו של רו"ח ברבי כי סוכם עם רו"ח כספי שהחברה תשלם לעובדים את פיצויי הפיטורים.

לא מצאנו כל יסוד או ראיה לטענת המשיבה כי צעדו של רו"ח ברבי תואם מראש עם המערערים או כי הם היו מעורבים בו בצורה כל שהיא.

בנסיבות המתוארות לעיל, ודאי שהמערערים זכאים לפיצויי פיטורים.

זאת ועוד, הקביעה כי לא הוכח שהמשיבה פורקה או כי נכון למועד סיום העבודה "עסקינן בתאגיד פעיל", אין בה כדי לשנות מהמסקנה בנוגע לזכאות המערערים לתשלום פיצויי פיטורים למתפטרים בדין מפוטר. שכן, ברי כי בנסיבות העניין מהותו של מקום העבודה השתנתה בצורה משמעותית ובנסיבות שעלו בתיק, לרבות הקרנת הסכסוך שבין "השותפים" ליחסים עם המערערים ובכלל זה יצירתה של אווירת עבודה טעונה, רשאים היו המערערים להתפטר בדין מפוטר כפי טענתם בכתב התביעה. כאמור, לא הוכח כי צעדו של רו"ח ברבי תואם עם המערערים, ולא הובאה כל ראיה להוכחת הטענות (החמורות) כנגד המערערים, כגון הטענה כי היו שותפים לנטילת המחשבים ממשד המשיבה, גזל לקוחות וכו'. מחומר הראיות שבתיק עולה כי באופן מהותי מקום העבודה "התפרק" ושינה את אופיו וגם אם החברה לא פורקה פורמלית ואפילו המשיכה לפעול בהיקף זה או אחר לזמן מה, זכאים היו המערערים להתפטר מהחברה בדין מפוטר ולבחור עם מי מבין בעלי החברה ברצונם לעבוד או אף לעבור לעבוד במקום אחר.

6. טרם נעילה נתיחס למחלוקת שנגעה לשאלה מי מוסמך לייצג את המשיבה. מלכתחילה הופנה כתב התביעה נגד המשיבה ונגד רו"ח כספי. לתיק בית הדין האזורי הוגש יפוי כוח חתום ובמסגרתו מסמיך רו"ח כספי את עו"ד קריטנשטיין לייצגו. בהמשך ההליך הגיש עו"ד קריטנשטיין כתב הגנה בשם רו"ח כספי ובשם המשיבה. לא הוגש יפוי כוח נוסף.

בתום חקירת המערערים ביקשה באת כוח המערערים דאז כי יומצא לה יפוי כוח מטעם המשיבה. בו במקום ניתנה החלטת בית הדין האזורי כך: "תמהים אנו על העלאת הבקשה מצד ב"כ התובעים, בעת זו, שלא לומר יותר מזה".

במסגרת הערעור שלפנינו טענו המערערים כי ייצוג המשיבה בבית הדין האזורי ולפני בית דין זה נעשו בחוסר סמכות. לא מצאנו מקום להדרש לסוגיה. שכן, אחת משתיים: אם תדחה טענת המערערים בקשר לייצוג המשיבה, דהיינו כי עו"ד קריטנשטיין מוסמך לייצג את המשיבה - הרי שממילא דין ערעורם להתקבל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 69049-09-16

כמפורט לעיל; ואילו, אם תתקבל טענתם, ממילא התוצאה תהיה מחיקת כתב ההגנה וחיוב המשיבה בהעדר הגנה לשלם למערערים הפרשי פיצויי פיטורים. בשתי האפשרויות התוצאה זהה, לרבות בכל הנוגע לסוגיית הוצאות המשפט. מעבר לאמור נציין כי לבית הדין האזורי הוגשו טענותיו של רו"ח ברבי ולפנינו נשמעו הן רו"ח ברבי והן רו"ח כספי, כך שהכרעתנו ניתנה על סמך התמונה הכוללת שנפרשה לפנינו.

7. **סוף דבר** – ערעור המערערים מתקבל. המשיבה תשלם למערערים, תוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין, הפרש פיצויי פיטורים כדלקמן:
למערערת 1 – סכום של 17,964 ₪; למערערת 2 – סכום של 32,170 ₪; למערער 3 – סכום של 45,367 ₪; למערערת 4 – סכום של 4,395 ₪.
נוכח המחלוקת על הזכאות לא מצאנו כי יש מקום לחייב את המשיבה בתשלום פיצויי הלנת פיצויי פיטורים. לפיכך, לסכומים האמורים יווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 21.1.14 ועד למועד התשלום בפועל.
המשיבה תשלם למערערים, תוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין, הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בגין ההתדיינות בשתי הערכאות בסכום של 10,000 ₪.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ח (07 דצמבר 2017) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

חני אופק-גנדלר,
שופטת

אילן איטח,
שופט

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

גברת יודפת הראל בוכריס,
נציגת ציבור (מעסיקים)

מר אמיר ירון,
נציג ציבור (עובדים)